

Чым далей крочыць прагрэс, тым цяжэй утрымаць моладзь у Касцёле. Усё традыцыйнае ўспрымаецца як нецікавае і нямодае. Аднак сённяшня моладзь, як мне падаецца, больш шукае праўды. Ёсць шмат тых, хто верыць, але не можа знайсці ў Касцёле сваё месца. † Робіцца ўсё, каб быць "у трэндзе". Ужо ў часы майго быцця ў моладзевай парафіяльнай супольнасці (а гэта пачалося 10 гадоў таму) мы збіраліся глядзець фільмы, пасля якіх абавязкова заставалася думка на разважанне; дзяліліся рэлігійнымі карцінкамі ў сацыяльных сетках і пісалі ў суполкі малітоўныя просьбы.

За каўбаскамі і гарбатай размаўлялі пра духоўнае, даведваліся цікавыя гісторыі з жыцця святых і з жыцця нашых сяцёр і святароў.

Сёння я бачу, што Касцёл пайшоў яшчэ далей: парафіі, святары, сёстры і нават біскупы камунікуюць з моладдзю праз сацыяльныя сеткі. З-за пандэміі з'явіліся анлайн-катэхезы і нават анлайн-ружанцы. Сёння ёсць вялікі выбар ксяндзоў-блогераў, якія праводзяць

Касцёл "у трэндзе", а моладзі менш?

Аўтар: Яна Чайко
23.01.2022 00:00

анлайн-рэкалекцыі, публікуюць штодзённыя разважанні над Евангеллем... Аднак мне падаецца, што ў беларускім Касцёле ўсё роўна моладзі становіцца менш. Напэўна, гэта звязана з разнастайным выбарам анлайн-сустрэч, удзельнічаючы ў якіх маладзёны не бачаць неабходнасці сустрэцца ў рэальнасці. Але ж тады не будзецца супольнасць, якая мае вельмі важнае значэнне для хрысціянскага развіцця.

Мне вельмі пашанцавала стаць у сапраўднай супольнасці.

На працягу васьмі гадоў змяняліся святары, сёстры, моладзь, але тыя сябры, якіх я пазнала ў супольнасці, да сёння побач.

Мы сустракаемся ў розных гарадах і краінах, дзелім нашы перамогі і слёзы, молімся адзін за аднаго, асабліва ў час патрэбы. Пры гэтым заўсёды ўспамінаем наш час у супольнасці, калі разам ездзілі на Дні моладзі, хадзілі ў пілігрымкі і рабілі ўрокі "на сальцы".

Я далей падтрымліваю сувязь з сёстрамі і ксяндзамі, якія мяне выхавалі. Мае бацькі высялаюць ім віншаванні са святамі і з удзячнасцю ўспамінаюць іх ролю ў маім узрастанні.

Мне вельмі сумна глядзець, як моладзь не хоча сёння будаваць супольнасць у Касцёле.

Іх удзел у жыцці парафіі вельмі часта заканчваецца ўдзелам у св. Імшы, а можна было б пайсці ў міністранты ці ў хор. Тады жыццё адкрые шмат новых магчымасцей: розныя паездкі, незлічоная колькасць знаёмстваў і вельмі добры вопыт. Але самае каштоўнае – духоўнае развіццё.

Бацькі жа могуць быць спакойнымі: у каталіцкім асяроддзі іх дзеці не трапляць у гэтак званую "дрэнную кампанію", адкрываюць для сябе новыя хобі і на вачах будуць станавіцца лепшымі.